

1. Слово, що його бачив Ісая, син Амосів, про Юдею та про Єрусалим:

2. І станеться на кінці днів, міцно поставлена буде гора дому Господнього на шпилі гір, і піднята буде вона понад згір'я, і полинуть до неї всі люди.

3. І підуть численні народи та й скажуть: Ходіть та зберімось на гору Господню, до дому Бога Якового, і доріг Своїх Він нас навчить, і ми підемо стежками Його! Бо вийде з Сіону Закон, і слово Господнє з Єрусалиму.

4. І Він буде судити між людьми, і буде численні народи розсуджувати. І мечі свої перекують вони на лемеші, а списи свої на серпи. Не підійме меча народ проти народу, і більше не будуть навчатись війни!

5. ДOME Яковів, ідіть, і попростуємо в світлі Господньому!

6. Бо Ти був покинув народа Свого, дім Яковів, бо повні безладдя зо сходу вони, та ворожбитів, немов филистимляни, і накладають із дітьми чужинців.

7. І наповнився край його сріблом та золотом, і немає кінця його скарбам. І наповнився край його кіньми, і немає кінця колесницям його.

8. І наповнився край його ідолами, він кланяється ділу рук своїх, тому, що зробили були його пальці,

9. і поклонилась людина, і чоловік упокорився... А Ти їм не даруй!

10. Іди в скелю, і сховайся у порох від страху Господнього, і від пишноти Його величі!
11. Горді очі людини поникнуть, і буде обнижена людська високість, і буде високим Сам тільки Господь того дня!
12. Бо настане день Господа Саваота на все горде й високе, і на все висунене, і понижене буде воно,
13. і на всі кедри ливанські, високі та висунені, і на всілякі башанські дуби,
14. і на всі гори високі, і на всі згір'я піднесені,
15. і на всі башти високі, і на всі мури стрімкі,
16. і на всі кораблі із Таршішу, і на все, на що дивимося пожадливо!
17. І понизиться гордість людини, й обнижена буде високість людей, і буде високим Сам тільки Господь того дня,
18. а божища зовсім минуться!
19. І вони підуть до скельних печер та до пороху в ями від страху Господнього і від пишноти Його величі, коли прийде Він острах збудити на землі!
20. Покине людина того дня божків своїх срібних і божків своїх золотих, що собі наробила була, щоб вклонятись кротам і кажанам,

21. щоб піти у печери й розщілини скельні від страху Господнього і від слави величчя Його, коли прийде Він острах збудити на землі!

22. Відкинься ж собі від людини, що віддих у носі її, бо за що її поважати?